

ACC. NR M. 13815:1-3.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Emeli Lohander, Vislanda*
Härad: *Allbo* Berättare: " " "
Socken: *Skatelöv* Berättarens yrke: *småbrukare*
Uppteckningsår: *1956* Född år *1885* i *Skatelöv*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skattelöv. s. 1-3.

LUF 104

20/1 - 55

ACC. N:R M. 13815:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Grislaktis.

Snf 104
1.

Det är snart jul. Det är tid att slakta
julgrisen. För länge sedan var julgrisen
mycket fet. Över allt fanns det kunniga
slaktare, som fortare och bättre än vem
som helst, kunde sköta om detta arbete, som
ju inte var något vidare nöje, men
måste göras. Omkring kl. 4 var det vanligt
att slaktaren kom. Grisen borde vara färdig
tills det blev ljus. Över allt hördes skrik
av grisar ty det var inte vanligt att grisarna
bedömdes. Kunniga slaktare använde en
klubba då de slaktade kor och kalvar
För grisen hade den kunnige slaktaren en
"verdi". Den tog han om tygret. Om inte grisen
var för stor, räckte det med 2 medhjälpare
En mycket stor sugga var mest arbetsfös,
den, som varo i färd med julslakt.

1)

ACC. N:R M. 13815:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2.

Ja minns hur jag sprang uppåt skogen för
att slippa att se en stor sugga avlivas.
Sedan grisen blivit upplagd, på dess vanliga
slaktavlan och bunden, blev han stucken
i halsen blodet rann fort. Ett frentimmer
brukade vara tillreds med en span pari
hon hade rågnjöl och salt. Om ett par
minuter hade blodet runnit av. Grisen var död.
Blodet i spanen måste vispas till dess det blivit
kallt. Revnen var lång med skarp spets.
Det var väl djurskyddet, som gjorde något
innan år 38, för det hände att somliga
använde slagmask och bedödade slakt
djuren före denna tid. För öserigt hade
yckesslaktaren en viss smallehet med
det hela. Det fanns många kunniga slakt
are på landet. Det var ju sämre med de
s.k. hemslaktarna, men folk tyckte kunniga
helst de vara slaktarna.

ACC. N:R M. 13815:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

Wacksticket fösekom vid slakt av får och
kalvar, Skalsstick på grisen. Förr var man
noga med att taga vara på blod och ären
ingälvor. Därför ombands matstrecken, för att
intet skulle föroscnas. Hur länge dessa sätt
varit vanliga är svårt att säga. Men man vet
slaktaren började sett arbeta mycket tidigt
kl. 4 på morgonen i början på 1800 talet.
Det övriga är ju att grisen ofodades åt Trej
Det är väl ingen Bristen sed att grisen prydes
och göres grann, samt att vi doppa i grytan.
Det är väl hedniska föreställningar,
som ingen tänker på. Det var väl lättare
att handskas med djuret sedan det
blivit bedövat. Däthördes inte så många
medhjälpare. Det finns en del papper kvar
Blev tackoan då jag fick skicka något. Önskar
också folklivsarkivet en god fortsättning
på det för länge sen påbörjade arbetet